

23- Truyện Một Phụ Nữ Rải Vàng Bạc Cúng Đường Đức Phật

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại vườn trúc Ca-lan-đà, trong thành Vương xá.

Bấy giờ, trong nước có một người dẫn đầu đoàn lái buôn tên là Phù Hải. Một hôm Phù Hải cùng những người đi buôn ra biển để tìm châu báu. Người dẫn đầu đoàn người lái buôn có người vợ trẻ, dung mạo xinh đẹp, vì thương nhớ chồng nên đêm ngày buồn nhớ, mong chồng mau trở về. Một hôm, người vợ đến một đền thờ Thiên thần Na-la-diên cầu nguyện:

–Nếu trời có linh thiên thì không trái lời cầu nguyện của con người; vậy Thần hãy giúp cho chồng tôi sớm trở về an ổn, tôi sẽ đền ân Ngài bằng vàng bạc, chuỗi anh lạc. Nhưng nếu chồng tôi không về, tôi sẽ đem phần tiểu bất tịnh để hủy nhục Thần linh.

Người phụ nữ nguyện như thế rồi, mấy ngày sau, quả đúng như lời nguyện, người chồng an ổn trở về. Người vợ rất vui mừng, cùng các người hầu, đem vàng bạc, chuỗi anh lạc, vòng xuyên đến ngôi đền thờ trời. Đi giữa đường, người phụ nữ ấy gặp Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo đang trên đường vào thành Vương xá. Bấy giờ người phụ nữ thấy Đức Phật có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng soi chiếu như trăm ngàn mặt trời; trong lòng vui mừng, muốn rải vàng bạc, chuỗi anh lạc lên thân Phật cúng dường.

Lúc ấy các người hầu bảo đây không phải là trời Na-la-diên và ngăn cản không cho người nữ ấy cúng dường, nhưng người phụ nữ không nghe, vẫn rải anh lạc lên thân Phật cúng dường. Trên hư không anh lạc biến thành lọng báu; theo bước chân Phật đi đứng, lọng báu ấy cũng theo che chở không rời.

Thấy sự biến hóa ấy, người phụ nữ càng sinh lòng kính tin, bèn gieo năm vóc sát đất và phát thệ nguyện rộng lớn:

–Nay con đem công đức căn lành rải anh lạc cúng dường Phật, khiến ở đời vị lai con được thành Chánh giác, hóa độ khắp chúng sinh như Đức Phật không khác.

Người phụ nữ phát nguyện xong, Đức Phật liền mỉm cười. Từ khuôn mặt Phật phát ra ánh sáng năm màu, ánh sáng này nhiều Đức Phật ba vòng rồi trở lại nhập vào đảnh Phật.

Bấy giờ Tôn giả A-nan bước ra bạch Phật:

–Như Lai là bậc đáng tôn trọng, Ngài không bao giờ mỉm cười một cách vô cớ, vậy có việc gì khiến Như Lai mỉm cười? Cúi xin Ngài giải thích cho chúng con được biết.

Đức Phật hỏi A-nan:

–Nay ông có thấy người phụ nữ rải vàng bạc, chuỗi anh lạc cúng dường Ta không?

A-nan bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, con có thấy.

Phật dạy:

–Người phụ nữ này, ở đời vị lai không bị đọa vào đường ác, được sinh lên cõi trời, cõi người, thọ hưởng sự vui sướng. Mười ba kiếp nữa, nàng sẽ thành Phật hiệu là Kim Luân Anh Lạc, hóa độ chúng sinh nhiều không thể tính lường. Vì vậy nên Ta mỉm cười.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.